

בית משפט השלום בנצרת

27 נובמבר 2013

ת"פ 10-04-25356 מדינת ישראל נ' שמאכה ואח'

25371-04-10

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

**בפני: כב' השופטת – לילי יונג-גפר, סגנית הנשיא
המאשימה**

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים
1. אליהו שמאכה
2. מיכאל שחורי

**נוכחים: מטעם המאשימה – עו"ד דוניא נסאר
מטעם הנאשמים – בעצמם ועו"ד אסי פיסו**

פרוטוקול

הכרעת דין

אני מזכה את הנאשמים מכל העבירות שיוחסו להם בכתב האישום.

להלן נימוקי:

כתב האישום וההליכים המשפטיים

1. המדינה מייחסת לנאשמים עבירה של תקיפת שוטר, ובנוסף מיוחסת לנאשם 2 עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.
2. האירוע נשוא כתב האישום התרחש לפני למעלה משלוש שנים, ביום 19.4.10, שהיה אז יום הזיכרון לחללי צה"ל. רפ"ק רן אופיר (להלן: "רן") ופקד דרור סובלמן (להלן: "דרור") מילאו אותה עת תפקידם כחוק כשוטרי משטרת ישראל בבית העלמין הצבאי בצפת (להלן: "בית העלמין").
3. התביעה טוענת כי סמוך לשעה 10:00, בבית העלמין, ביקש דרור מהנאשם 2 להזיז את רכבו שחנה במקום אסור וחסם את הדרך. הנאשם 2 סרב לבקשתו ואמר לדרור כי הוא רק שוטר. בתגובה הודיע דרור לנאשם 2 כי הוא מעוכב וביקש ממנו להזדהות בפניו. הנאשם 2 סרב, השיב כי אינו סופר אותו וסרב בשנית להזיז את רכבו. בהמשך לכך הודיע לו דרור על מעצרו והנאשם 2 התנגד תוך שהוא מניף לעבר דרור אגרופים, בועט ואף פוגע בו.

בית משפט השלום בנצרת

27 נובמבר 2013

ת"פ 10-04-25356 מדינת ישראל נ' שמאכה

ואח'

- 1 4. בשלב זה הגיע הנאשם 1 מאחורי דרור ומשך אותו בכוח. רן שהבחין במתרחש הודיע לנאשם 1
2 כי הוא מעוכב ובתגובה היכה אותו הנאשם 1 בבית החזה באמצעות מרפקו. רן הודיע לנאשם
3 1 על מעצרו והנאשם 1 החל להכות את רן בחלקי גופו השונים.
4
5 5. עוד נטען בכתב האישום כי כתוצאה מהאירוע נגרמו לרן שפשופים ורגישות בברך שמאל
6 ושפשוף בכף ידו ולדרור נגרם שטף דם בזרועו הימנית.
7
8 6. הנאשמים כפרו בעובדות כתב האישום. הם הודו כי נכחו במקום ובמועד המצוינים בכתב
9 האישום מכיוון שהם בני משפחה שכולה והגיעו למקום על מנת להשתתף בטקס יום הזכרון.
10 לטענתם, נכנסו עם רכבם כדי להוריד את אימו של הנאשם 1 שהיא אשה מבוגרת ונכה,
11 כשהנאשם 1 עומד בחניה מחוץ לרכב על מנת לשמור מקום חניה לנאשם 2. עוד טענו כי כאשר
12 ביקשו להזיז את הרכב צעקו עליהם השוטרים כי הם עומדים לא נכון ומשביקשו להסביר כי
13 הם מזיזים את הרכב אך חוששים שזה יתדרדר כיוון שעמדו בירידה, נכנסו השוטרים לרכב
14 דרך החלון והכו אותם בחוזקה. גם לאחר שהנאשמים נאזקו והוצאו מהרכב המשיכו
15 השוטרים לחבוט בהם.
16
17 7. בשל תלונת הנאשמים נפתחה חקירה במח"ש אך התיק נסגר.
18

טיב הראיות והשאלות שבמחלוקת

- 19
20 8. ההכרעה בתיק זה תלויה כל כולה בשאלות של מהימנות, ובקביעה מי מן הצדדים – עדי
21 התביעה או הנאשמים ועדי ההגנה – דוברים אמת, ומי מוסר גירסה שנועדה להצדיק את
22 התנהלותו הוא במהלך האירוע.
23
24 9. ראיות התביעה מבוססות בעיקרן על עדויותיהם של דרור ורן, אליהן התווספו עדויות שוטרים
25 שנכחו במקום או ביצעו פעולות בתיק מאוחר יותר וכן עדותו של ד"ר חזנוביץ שבדק אותם.
26
27 10. ראיות ההגנה מבוססות על עדויות הנאשמים, וכן על עדויותיהם של בני משפחתם ושל עדים
28 נוספים שהיו במקום בעת המקרה ושאינם מכירים את הנאשמים קודם לכן.
29

ראיות התביעה

- 30
31 רס"ב זיו צמח (עמ' 8 לפרוטוקול)
32 11. באמצעות רס"ב זיו צמח (להלן: "זיו") המשמש כחוקר זירה, הוגשו מזכר (ת/1), תקליטור
33 (ת/2) וגיליון צילומים (ת/2א). מהמוצגים עולה כי ביום 19.4.10 צילם את רן אופיר לאחר

בית משפט השלום בנצרת

27 נובמבר 2013

ת"פ 10-04-25356 מדינת ישראל נ' שמאכה
ואח'

- 1 שהותקף על ידי אחרים. בתצלומים ניתן לראות שפשוף בברכו השמאלית של רן וכן שריטות
2 בגב כף ידו.
3
- 4 12. בחקירתו הנגדית (עמ' 9) מסר זיו כי במסגרת תפקידו הוא מצלם את מרבית הדברים הקורים
5 באירוע מסויים, וכן חשודים. לדבריו, לא צילם את הנאשמים כיוון שלא התבקש לעשות זאת
6 בעוד רן ביקש ממנו שיצלם אותו. עוד הוסיף כי טעה בכך שלא רשם תאריך על המזכר וכי לא
7 ראה בעצמו שרן הותקף אלא כך נאמר לו על ידי רן.
8
- 9 רס"מ מאיר אשרף (עמ' 10 לפרוטוקול)
- 10 13. באמצעות רס"מ מאיר אשרף (להלן: "מאיר") המשמש כחוקר בתחנת צפת הוגשו מזכר (ת/3)
11 וגיליון תצלומים (ת/4). מהמזכר (ת/3) עולה כי במהלך גביית עדותו של דרור מסר דרור כי
12 לאחר שפשט את בגדיו בעקבות המאבק עם הנאשם 2 הבחין בחבלה בזרוע יד ימינו. מאיר אף
13 הוא הבחין בכתם כחול בגודל בינוני בחלק החיצוני של היד וצילם אותו.
14 מהתמונות (ת/4) שהוגשו בשחור לבן ובאיכות נמוכה קשה להתרשם כי אכן ישנו סימן כחול
15 בזרועו של דרור.
16
- 17 14. בחקירתו הנגדית (עמ' 10) מסר מאיר כי לא שימש כחוקר בתיק וככל הנראה צילם את דרור
18 כיוון שגבה את הודעתו ובמהלכה הצביע על החבלות בגופו. עוד אישר כי כך יש לעשות בדרך
19 כלל.
20
- 21 15. לשאלת הסנגור השיב מאיר כי אינו מוצא סתירה בין הדברים שאמר דרור בהודעתו בעמ' 1
22 שורה 15 לפיהם החשוד החל לשלוח אגרופים לראשו לבין הכתוב במזכר בו הסתייג מעדותו.
23 מאיר הוסיף כי גם בהודעה לא אמר דרור כי פגעו בו אלא רק נשלחו לעברו אגרופים.
24
- 25 פקד דרור סובלמן (עמ' 12 לפרוטוקול)
- 26 16. פקד דרור סובלמן משמש כראש משרד סיור בתחנת צפת.
27
- 28 17. בעדותו בבית המשפט מסר כי ביום 19.4.10 היה אחראי על כוח האבטחה והסדר בבית
29 העלמין הישן בצפת. מדובר בבית עלמין שנמצא בלב העיר העתיקה והינו מקום צפוף. מכיוון
30 שהמקום היה אמור להכיל את כל באי הטקס נערכה המשטרה בהסדרי תנועה למשתתפים
31 כולל הסעות למשפחות השכולות. תפקידו של דרור היה לדאוג כי כל צירי התנועה יוותרו
32 פתוחים ושהאוטובוסים יגיעו ללא הפרעה למתחם. עוד דאג כי משפחות שכולות בעלות

בית משפט השלום בנצרת

27 נובמבר 2013

ת"פ 10-04-25356 מדינת ישראל נ' שמאכה

ואח'

- 1 אישור חניה יחנו במקום שסודר לכך מבעוד מועד וכן לדאוג שציר התנועה יהיה פתוח לפינני
2 נפגעים מהמקום במידה ויתרחש אירוע חריג.
3
- 4 18. לדברי דרור באותה עת הגיע רכב מסחרי וחנה על ציר התנועה. למיטב זכרונו ברכב ישבו
5 שניים או שלושה אנשים שיצאו מהרכב. דרור ביקש מהם שיזיזו את הרכב כיוון שהם
6 מפריעים לציר התנועה אז חזר אחד מהם לרכב והתיישב בו. משחלפו מספר דקות ניגש דרור
7 לרכב וביקש שיזיזו אותו כיוון שהוא מפריע בהיערכות, ואז היושב ברכב ענה לו "מי אתה?
8 אתה רק שוטר ואני לא סופר אותך ולא מזיז את הרכב". דרור שב וביקש כי הרכב יזוז אך
9 הוא סרב ואמר שלא יזיז את הרכב. בתגובה הודיע לו דרור שהוא מעוכב לצורך זיהוי מתוך
10 מחשבה שאם יאמר לו שיקבל דוח תנועה הוא יזיז את הרכב אך הוא לא שיתף פעולה ומכיוון
11 שהתנועה המשיכה לזרום פתח דרור את דלת הרכב הודיע לו שהוא עצור ורצה לשלוף אותו
12 מתוך הרכב על מנת להזיזו. לדברי דרור הוא ניסה למשוך את הנאשם ביד אל מחוץ לרכב אך
13 הוא התנגד וכאשר השתחרר מאחיזתו של דרור החל הנאשם לשלוח אגרופים לעבר ראשו של
14 דרור אך לא פגע בו.
15
- 16 19. עוד מוסר דרור כי בתגובה לכך הגביר את השימוש בכוח ותפס את הנאשם בחלק האחורי של
17 צווארו בניסיון למשוך אותו מחוץ לרכב. לאחר שהצליח להוציאו מהרכב הגיעו למקום
18 שוטרים נוספים שהבחינו במאבק ויחד איתם השכיב את הנאשם על הארץ וידיו נכבלו
19 מאחור. הוא הועלה על ניידת והובל לתחנה להמשך טיפול.
20
- 21 20. לדברי דרור באותו היום תודרכו כוחות המשטרה לנהוג בסובלנות בגלל קדושת יום הזיכרון
22 אך לטענתו, אותו אזרח לא הותיר לו כל ברירה אלא להשתמש כנגדו בכוח בכדי לשמור על
23 ציר הכניסה לבית העלמין פתוח.
24
- 25 21. דרור ציין כי בסמוך למקום רשם דו"ח קצר שמסביר את השתלשלות הארוע ולאחר מכן
26 כשהגיע לתחנה נגבתה ממנו הוגעה מסודרת ומעמיקה. עוד הוסיף כי בזמן האירוע הרגיש כאב
27 עמום ביד ורק כאשר הגיע לתחנה הבחין בסימן הכחול שתועד. הוא לא נזקק לטיפול רפואי.
28
- 29 22. דרור הוסיף כי לא יוכל לזהות מי היה האדם שנהג ברכב אך על פי דוחות שרשם מדובר
30 בנאשם 2. לשאלת התובעת הוסיף כי בזמן שניסה להוציא את הנאשם 2 מהרכב הרגיש
31 שמישהו מושך אותו לאחור מתוך הרכב. מכיוון שהיה עם הגב לא ראה מי זה וכשפנה ראה
32 בחור עם חולצה לבנה ומאוחר יותר הבין כי זה ניסה להכשיל את ביצוע המעצר. רן שבא
33 לסייע הצליח להוריד את אותו אדם מגבו של דרור ולהשתלט עליו.

בית משפט השלום בנצרת

27 נובמבר 2013

ת"פ 10-04-25356 מדינת ישראל נ' שמאכה

ואח'

- 1
- 2 23. באמצעות דרור הוגש דו"ח מעצר (ת/5) ממנו עולה כי בתגובה למעצרו אמר הנאשם 2 : "מי
- 3 אתה, לא רואה אותך, כולך שוטר".
- 4
- 5 24. במסגרת חקירתו הנגדית (עמ' 14) הגיש הסניגור מספר אמרות חוץ של הנאשם, עליהן אף
- 6 נחקר.
- 7
- 8 25. מדו"ח פעולה מיום 19.4.10 (נ/1) עולה כי במהלך אבטחת בית העלמין הגיע רכב לבן שחנה
- 9 במקום אסור ועל כן התבקש הנהג להזיז את הרכב. רק לאחר בקשה שניה נכנס הנהג לרכב
- 10 אך סירב להזיזו. משהודיע לו דרור כי הוא מעוכב השיב הנהג כי הוא לא רואה את השוטר,
- 11 מיהו בכלל "כולה שוטר". דרור הודיע לו כי הוא עצור וביקש שיצא מהרכב אך הנהג סרב.
- 12 דרור תפס בידו ומשך אותו החוצה והנהג הניף מספר אגרופים לכיוון דרור אך לא פגע בו.
- 13 דרור מדווח כי השתמש בכוח סביר יחד עם שוטרים נוספים, השתלט על הנהג וכבל אותו.
- 14
- 15 26. בהודעה מיום 19.4.10 (נ/2) חוזר דרור על גרסתו ומוסיף את הרקע לאירוע, את העובדה כי
- 16 מהרכב יצאו שני אנשים. בהודעה זו מוסר דרור כי תחילה תפס את הנאשם 2 בעורפו אך
- 17 משלא הצליח תפס בידו, ואז השתחרר הנאשם מאחיזתו והחל לבעוט בו ולשלוח לעברו
- 18 אגרופים. בעקבות זאת הגביר דרור את השימוש בכוח ותפס אותו בחוזקה בעורף ומשך אותו
- 19 מחוץ לרכב. שוטרים נוספים שהגיעו למקום סייעו לדרור וכבלו את הנאשם 2. לדבריו הוא
- 20 זיהה את רן אופיר ואת יוסף עלם. דרור מסר כי לא ראה מה אירע עם הנאשם 1 כיוון שהיה
- 21 עסוק עם הנאשם 2 אך בסיום הודעתו מסר כי הרגיש שמישהו תפס אותו ומשך אותו מאחור.
- 22 עוד דיווח בהודעה זו על סימן כחול בזרוע ימין שצולם על ידי החוקר.
- 23
- 24 27. בהודעה מיום 21.4.10 (נ/3) מסר דרור כי התבקש להבהיר את סוגיית הפגיעה של שני
- 25 החשודים בבית עלמין. לדבריו, אגרופיו של הנאשם 2 לא פגעו בראשו אך כן פגעו בזרועו
- 26 הימנית וגרמו לסימן הכחול. עוד הוסיף כי כשהצליח למשוך את הנאשם 2 מחוץ לרכב הרגיש
- 27 שהגיע בחור נוסף מאחוריו ומשך אותו לאחור בכתפיו אך כשסובב את הראש ראה שרן
- 28 משתלט על אותו בחור שלבש חולצה לבנה והתברר להיות הנאשם 1.
- 29 דרור הסביר כי את דוח הפעולה כתב במהירות והיה ראשוני ותמציתי. וכי העדות שנגבתה
- 30 מאוחר יותר השלימה את פערי המידע.
- 31
- 32

בית משפט השלום בנצרת

27 נובמבר 2013

ת"פ 10-04-25356 מדינת ישראל נ' שמאכה

ואח'

- 1 28. בהודעה במח"ש מיום 10.6.10 (4/נ) הוסיף דרור כי ביקש מהנאשם 2 תעודת זהות ומשסירב
2 הודיע לו כי הוא מעוכב לצורך זיהוי ולאחר שסרב הודיע לו כי הוא עצור וניסה להוציאו בכוח
3 מהרכב. עוד מסר כי האגרופים של הנאשם 2 פגעו לו בראש. וכי בעקבות האגרופים החל
4 להשתמש בכוח.
5 לשאלת החוקר השיב דרור כי לא היה דבר שמנע מהנאשם 2 להזיז את הרכב ולא היו אנשים
6 על הכביש. עוד טען כי מרגע שהנאשם 2 נכבל הופסק השימוש בכוח כנגדו.
7
8 29. דרור אישר כי הכניס את פלג גופו העליון לרכב, וזאת כדי למשוך את הנאשם 2 החוצה. הוא
9 שלל שנגח בנאשם 2. וכן הוסיף כי אף אחד מהמשפחות השכולות לא פנה אליו ואמר שמדובר
10 בהתנהגות מבישה ביום הזיכרון אך הוא זכר שמישהו דיבר עם רן.
11 ביחס לחבלות של הנאשם 2 מסר דרור כי יתכן שאלו נגרמו כתוצאה מהמאבק כשהיה על
12 הכביש וביצע תנועות רגליים חזקות
13
14 30. לשאלת הסניגור בחקירה הנגדית אישר דרור כי הכניסה לאזור החניה בבית העלמין בצפת
15 היא בירידה. עוד אישר כי שני הנאשמים היו מחוץ לרכב והנאשם 2 חזר לרכב. דרור מסר כי
16 אינו יכול לשלול כי הנאשם 2 חזר לרכב על מנת להזיזו.
17 העד טען כי הנאשמים לא הזיזו את הרכב, ומשעומת עם דבריו של רן במח"ש (10.6.10, עמ' 1
18 ש' 7-8) לפיהם הנאשמים הזיזו את הרכב השיב דרור תחילה כי שניהם היו עצורים כך שלא
19 יכלו להזיז את הרכב, ובהמשך השיב כי יש לשאול על כך את רן.
20 הוא אישר כי הרכב היה עם פניו כלפי הירידה אך טען כי הרכב חנה עם מנוע כבוי ועל כן אין
21 משמעות לטענה כי כל תזוזה של הרכב עשויה היתה לגרום להתדרדרות ולפגיעה באנשים.
22
23 31. לשאלת הסניגור השיב דרור כי בהודעתו מיום 19.4.10 מסר שהנאשם 2 שלח לעברו אגרופים
24 לראש וכשלאחר מכן כתב בזכ"ד שהתכוון שהנאשם לא פגע בו, משמעות הדבר כי הוא לא פגע
25 בו בראש אלא במקומות אחרים. לדבריו, ההודעה מיום 21.4.10 בה ביקש להבהיר דברים
26 נמסרה ביוזמת גורמי החקירה. משעומת עם הודעתו במח"ש מיום 10.6.10 בה אמר בעמ' 1
27 שורה 12: "החל לבעוט בעיטות לכיוון שלי ולשלוח אגרופים לראש שלי. האגרופים פגעו לי
28 בראש" השיב דרור כי מעולם לא אמר שהאגרופים פגעו בראשו וכי מדובר בטעות הדפסה (עמ'
29 15).
30
31 32. לדברי דרור באירוע כולו היו שוטרים רבים אך למיטב זכרונו השוטרים שהיתה להם זיקה
32 לאירוע הם רן אופיר ויוסף עלם ושוטרים נוספים קיבלו את העצורים והובילו אותם לתחנה.

בית משפט השלום בנצרת

27 נובמבר 2013

ת"פ 10-04-25356 מדינת ישראל נ' שמאכה

ואח'

- 1 בהמשך מסר שיתכן שגם ליעז סלומון וליאון דהן היו בשטח. לטענת דרור ציין בדוחות שלו
2 את השוטרים שהיו במקום ולקחו חלק משמעותי.
3
- 4 33. לשאלת הסנגור השיב דרור כי לשם ביצוע המעצר פתח את הדלת ונכנס דרכה ולא דרך החלון.
5 לדבריו תחילה אמר לנאשם שהוא עצור ומשסירב לצאת מהרכב תפס אותו בידיים וניסה
6 למשוך אותו מחוץ לרכב.
7
- 8 34. משעומת עם כך שישנם חמישה עדי הגנה אוביקטיביים שטוענים שהוא יחד עם רן הכו את
9 הנאשמים השיב דרור כי לא הכה אף אחד וכי עשה שימוש בכוח סביר על פי החוק. (עמ' 16 ש'
10 14) עוד השיב כי לא נשמע לו סביר שהכניס את פלג גופו העליון דרך החלון כיוון שזה היה
11 מסוכן את פניו. אף כשעומת עם עדותה של מרסל אדרי חזר על תשובתו כי המאבק נעשה
12 כשהדלת פתוחה.
13
- 14 35. דרור עומת גם עם עדותה של אילנה בן זקן מיום 21.4.10 שם אמרה כי ראתה את אחד
15 השוטרים ניגש לרכב ונותן אגרופים לכיוון הנהג כשהיא רואה את אותו שוטר פוגע בנהג, ואז
16 הגיעו עוד שני שוטרים נוספים פתחו את הדלת ומשכו את הנהג החוצה. הנהג התנגד.
17 השוטרים זרקו את הנהג על הרצפה אזקו אותו בידיו והמשיכו שלושתם לתת לו מכות.
18 בתגובה אמר דרור כי אינו מתכחש לכך שהיה עם הגוף בתוך הרכב והשתמש בכוח כדי
19 להוציא את החשוד. לדבריו ברגע שהוא הוצא מהרכב ונאזק הופסק השימוש בכוח.
20
- 21 36. כאשר עומת עם עדותה של רחל אלבז מיום 21.4.10, שם מסרה כי ראתה שהשוטר מכניס יד
22 מהחלון ומכה את הנהג וכי הגיעו שלושה שוטרים נוספים ופתחו את דלת הרכב, משכו את
23 הנהג בכוח, שמו לו אזיקים כשפניו לכיוון הרצפה והתחילו לבעוט בו, השיב דרור כי צריך
24 לבחון את מיקום העדות כיוון שלדעתו אדם שיושב במיניבוס סגור לא יכול לראות מה קורה
25 בתוך הרכב.
26
- 27 37. דרור עומת עם תצהירו של משה פרוי, נהג המיניבוס שביצע את ההסעות של המשפחות
28 השכולות מטעם משרד הביטחון, אשר מסר כי ראה שהשוטר הכניס ידיים לתוך חלון הנהג
29 של הטנדר ונתן לנהג סטירות וכי הגיעו שני שוטרים נוספים והחלו לגרור את הנהג דרך החלון
30 והנהג פתח את הדלת ונפל לרצפה. בתגובה השיב דרור כי הוא מנסה להבין את ההיגיון
31 שבתיאור, וכן הוסיף כי לא סביר שינסה למשוך את הנהג מהחלון.
32

בית משפט השלום בנצרת

27 נובמבר 2013

ת"פ 10-04-25356 מדינת ישראל נ' שמאכה

ואח'

- 1 38. דרור עומת עם הודעתה של מורדית ברדה במח"ש מיום 7.6.10 לפיה ראתה שהשוטר נכנס
2 לתוך חלון הנהג, הכניס את ראשו וידיו לתוך החלון, תפס את הנהג בחולצתו ונגח בראשו,
3 ולאחר מכן כאשר יצא מן הרכב היכה אותו השוטר, השכיבו על הרצפה ובעט בו.
4 בתגובה השיב דרור כי הוא תמה אם החשוד יצא מהרכב בכוחות עצמו למה היה צריך
5 להשתמש בכוח.
6
- 7 39. בתגובה לטענת הסנגור כי פעל באלימות קשה כלפי הנאשם 2 וגרם לו לחבלות השיב דרור כי
8 אילו הנאשם 2 היה פועל כחוק הוא היה מזיז את הרכב מקבל מקום חניה באזור השמור
9 למשפחות שכולות ולא היינו פה היום.
10
- 11 40. ביחס לסימן הכחול השיב דרור כי בניגוד לטענת הסנגור שסימן כחול מופיע כעבור מספר
12 ימים הרי שיש סימנים שמופיעים בסמוך למכה.
13
- 14 רס"ר ליעזר סלומון (עמ' 18 לפרוטוקול)
- 15 41. באמצעות רס"ר ליעזר סלומון (להלן: "ליעז") המשמש כראש צוות בילוש בצפת הוגש זכ"ד
16 מיום 19.4.10 (ת/6). מהמזכר עולה כי ליעז שימש ככוח אבטחה בבית העלמין בצפת ביום
17 האירוע וכי יחד עם הבלש יוסף עלם הבחין ברן רץ ובהמשך נאבק עם בחור על הכביש סמוך
18 לטנדר טיוטה לבן שחנה באמצע הכביש. ליעז ויוסף ניגשו לסייע לרן ויחד כבלו את מי
19 שהתברר כנאשם 1 ומסרו אותו להמשך טיפול וחקירה.
20
- 21 42. בחקירתו הנגדית (עמ' 19) מסר ליעז כי אינו זוכר כמה שוטרים היו באירוע וציין כי הוא זוכר
22 רק את יוסף עלם ואת רן. משנשאל האם ליאון דהן נכח באירוע השיב ליעז כי זה יתכן אך
23 הוא אינו זוכר או שלא ראה אותו.
24
- 25 רס"מ יוסף עלם (עמ' 19)
- 26 43. באמצעות רס"מ יוסף עלם (להלן: "יוסף") המשמש כבלש בתחנת צפת הוגש דו"ח פעולה
27 (ת/7). מהדו"ח עולה כי במהלך אבטחת טקס יום הזיכרון יחד עם ליעז הבחין ברן רץ על כן
28 ניגש לסייע, ובדרך הבחין בטנדר טיוטה לבנה שדלת הנהג שלה פתוחה והנהג היושב בה בועט
29 ונותן אגרופים לדרור. כן הבחין ברן נאבק עם אדם גדול ממדים על הכביש. יוסף וליעז ניגשו
30 לסייע לרן וכבלו יחד איתו את מי שהתברר כנאשם 1 ובהמשך הוא הועבר לתחנה.
31 עוד הוסיף כי לאחר מכן לבקשת רן הזיז את טנדר הטיוטה הלבן שעמד באמצע הכביש.

בית משפט השלום בנצרת

27 נובמבר 2013

ת"פ 10-04-25356 מדינת ישראל נ' שמאכה
ואח'

1 44. בחקירתו הנגדית (עמ' 20) מסר יוסף כי בעת כבילת הנאשם 1 נכחו הוא, ליעז ורן. לשאלת
2 הסנגור השיב כי לא ראה את השוטר ליאון דהן וכי הוא לא היה לידו. עוד השיב כי כשאמר
3 אדם גדול ממדים התכוון לאדם גדול יותר מרן עמו נאבק.
4

5 סני"צ רן אופיר (עמ' 22)

6 45. סני"צ רן אופיר (להלן: "רן") שימש במועד הרלוונטי לכתב האישום כמפקד תחנת צפת. בעדותו
7 מסר כי ביום 19.4.10 היה יום הזיכרון ומכיוון שבית העלמין צפת נמצא בסמטה צרה שרק
8 דרך אחת מובילה אליה הגעתם של מרבית האנשים הינה בהסעות מאורגנות והמשטרה
9 נערכה לפעילות מוגברת על מנת לאפשר למשפחות השכולות להגיע לבית העלמין. נוסף על כך
10 יש בבית העלמין חניה המיועדת לנכים ולמשפחות שכולות בעלות אישורים מיוחדים. לדבריו
11 בשל הידיעה כי משדובר ביום טעון ההנחיה לכל המחסומים הינה כי יש לאפשר כניסה גם
12 לרכב ללא אישור.
13

14 46. רן מסר כי באותו היום עמד בבית העלמין והגיע רכב עם שני הנאשמים שחנה על ציר הכניסה
15 ועל כן ביקש רן מדרור לגשת אליהם ולבקש שיזיזו את רכבם. דרור ניגש אליהם וביקש שיזיזו
16 את הרכב והם אכן זזו ונסעו כמה מטרים אחורה אך במקום בו חסמו את חניון האוטובוסים.
17 על כן ניגש אליהם דרור בשנית וביקש מהם להזיז את הרכב. אז ראה רן כי הבחור שישב ליד
18 הנהג יוצא מהרכב ניגש לדרור מאחור, חונק אותו ומושך אותו מחלון הנהג. רן רץ לכיוון
19 הבחור והודיע לו שהוא מעוכב אז אותו בחור נתן לרן מכה בחזה עם המרפק שלו. בשלב זה
20 צעק רן לעבור כי הוא עצור. רן חיבק ולפת את הבחור ושניהם נפלו על הרצפה. בעת שהיו על
21 הרצפה המשיך אותו בחור על פי רן להכותו וגרר אותו על הכביש וכך גרם לו לחבלה ביד
22 וברגל. בשלב זה הגיעו שוטרים נוספים לסייע לרן. יחד הם כבלו את הבחור והושיבו אותו
23 בצל, הגישו לו מים ובהמשך הוא הועבר לתחנה להמשך טיפול.
24

25 47. רן הוסיף בעדותו כי בהמשך התברר לו כי לאותו רכב לא היה אישור כניסה ואלמלא הגמישות
26 שגילה כלפי המשפחות השכולות אותו רכב כלל לא יכול היה להיכנס לחניון. עוד הוסיף כי
27 נחקר במח"ש ביחס לתלונת הנאשמים וברצונו להבהיר כי לא היה שימוש בכוח נגד הנאשמים
28 וברגע שהם נעצרו הם הועברו לתחנה ונחקרו.
29

30 48. באמצעות רן הוגש דו"ח מעצר מיום 19.4.10 (ת/8) ממנו עולה כי הנאשם 1 הגיב למעצרו
31 במילים "אני לא עשיתי כלום".
32

בית משפט השלום בנצרת

27 נובמבר 2013

ת"פ 10-04-25356 מדינת ישראל נ' שמאכה

ואח'

- 1 עוד הוגשה באמצעותו תעודה רפואית שקיבל באותו היום בבית החולים צפת לאחר האירוע
2 (ת/9). מגיליון חדר המיון עולה כי רן מסר שנחבל תוך כדי עבודתו בברכיו וכי חש כאב בברך
3 שמאל אך אינו צולע. בבדיקה הגופנית נמצאו שפשופים קלים בקדמת ברך שמאל ללא נפיחות
4 וללא שבר והומלץ לו על משככי כאבים ועל מעקב אורתופדי בעוד כשבוע.
5
- 6 50. במסגרת חקירתו הנגדית (עמ' 24) הגיש הסניגור מספר אמרות חוץ של העד:
7 מהודעה שמסר העד ביום 19.4.10 (נ/5) עולה כי ביום הזיכרון לאחר חסימת הכבישים
8 והכוונת התנועה לחניונים המוסדרים הבחין ברכב לבן חונה באמצע הכביש וחוסם אותו
9 וממנו יורדים שני בחורים. דרור ניגש אליהם וביקש מהם להזיז את הרכב. רן ראה את דרור
10 רוכן לעבר הנהג ומדבר איתו ולפתע ראה שהבחור שישב לצד הנהג יוצא מהרכב ניגש לדרור
11 מאחור ומושך וחונק אותו בצוואר. רן רץ לכיוונו וצעק כי הוא מעוכב בגין תקיפת שוטר ואותו
12 בחור נתן לרן מכה עם המרפק בבית החזה. רן מסר עוד כי הוא תפס אותו בחולצה וצעק לו
13 שהוא עצור בגין תקיפת שוטרים ומשך אותו מדרור. רן מסר כי הנאשם 1 החל להכות אותו
14 בראשו הפיל אותו לרצפה וגרר אותו. לדברי רן הוא נאבק איתו ושם לו אזיקים ואז הוא נרגע.
15 עוד מסר רן כי השוטרים כולם היו במדים וכי לא ראה מה קרה עם הנאשם 2.
16
- 17 51. בהודעה במח"ש מיום 10.6.10 (נ/6) מסר רן כי הוא שלח את דרור לבקש מהנאשמים שיזיזו
18 את רכבם. עוד מסר כי תחילה הזיזו הנאשמים את הרכב כמה מטרים לאחור אך לאחר מכן
19 אירע מה שתואר על ידו בהודעה. לדבריו הנאשם 1 לא שמע אותו ולא הגיב כשקרא אליו
20 שהוא מעוכב על תקיפת שוטרים ועל כן צעק לו שהוא עצור ותפס אותו. רן מסר כי שניהם
21 נפלו לרצפה והנאשם 1 נאבק איתו וגרר לו את הרגל ואז הגיעו שוטרים וסייעו בכבילתו.
22 לדברי רן מרגע שנכבל לא השתמשו נגדו בכוח. רן הוסיף כי בתחנת המשטרה הנאשם 1 ניגש
23 אליו וביקש להתנצל ולעשות סולחה.
24
- 25 52. בחקירתו הנגדית השיב כי לא ראה שדרור תקף את הנאשם 2 וטען כי הנאשם 2 היה ברכב
26 כשהוא תפס את הנאשם 1.
27 משנשאל מדוע יש עדים המוסרים גרסה שונה משלו השיב כי יתכן שמזכירה בימ"ש בצפת
28 היא קרובת משפחה שלהם וכי התיק מנוהל בנצרת מאותה סיבה.
29
- 30 53. רן הכחיש כי הנאשם 1 התלונן על האיזוק בשל סכרת. הוא הכחיש שימוש בכוח לא סביר
31 ושלל את עדויות העדים שהוצגו בפניו.
32

בית משפט השלום בנצרת

27 נובמבר 2013

ת"פ 10-04-25356 מדינת ישראל נ' שמאכה

ואח'

- 1 לשאלת הסנגור השיב רן כי שמע ממפקד המחסום שהנאשמים לא הציגו תו חניה וכי ברר
2 זאת עוד באותו יום, אך מכיוון שזה לא היה רלוונטי לאירוע התקיפה לא רשם על כך מזכר.
3 משהוצג לו תו חניה כללי איתו נכנסים הנאשמים לחניו בית העלמין השיב רן כי אינו מכיר
4 תוי חניה כמו זה שהוצג וכי בדרך כלל מדובר בתו שהוצא על ידי יד לבנים והכולל את פרטי
5 מי שאמור להיכנס עמו. משנאמר לו כי מדובר בתו של משרד הביטחון והוא מיועד לטקס
6 בלבד השיב רן כי אין לו מה לומר על כך.
7
- 8 עוד השיב רן כי הבחין בבחור שישב לצד הנהג יוצא מן הרכב ותוקף את דרור. משנשאל
9 הצביע על הנאשם 1 והוסיף כי הנאשם 1 גם פנה אליו בתחנה לאחר מכן וביקש לעשות סולחה
10 עם השוטרים אך השוטרים סרבו.
11 לדבריו, הוא והבלשים אזקו את הנאשם 1. משהופנה להודעתו במח"ש הסביר כי שם אמר
12 שאינו יודע מי השוטרים שהשתתפו באיזוק כיוון שבאותו רגע לא ידע ולא ראה אך בדיעבד
13 נודע לו כי היו אלה ליעז ויוסף.
14 לשאלת הסנגור השיב כי אינו זוכר את חלקם של מני מדר, ירון המאירי וליאון דהן באירוע.
15 כן השיב כי יכול להיות שהם היו שם. עוד אישר כי כמפקד האירוע ידע מי נמצא בשטח אך
16 בזמן ביצוע המעצר לא ידע מי נמצא איתו.
17
- 18 הסנגור עימת את רן עם סתירה באשר לשאלה מי גרם לנפילתם על הרצפה. בעוד במשטרה
19 מסר שהנאשם הפיל אותו לרצפה, הרי במח"ש טען כי הוא הפיל את הנאשם לרצפה. על כך
20 השיב רן כי כאשר מחבקים אדם מאחור והוא משתול ונותן מכה לאחור אז נופלים. זה יכול
21 להיות כתוצאה מכך שרן משך אותו וזה יכול להיות כתוצאה מכך שהוא דחף עצמו אחורה.
22 רן הסביר כי הנאשם 1 הכה אותו גם בראש אך הוא לא הזכיר זאת במח"ש כי כנראה לא זכר,
23 והוסיף כי החקירה היתה קרוב לשנה אחרי האירוע. בהמשך תיקן כי החקירה היתה רק
24 כחודשיים לאחר האירוע.
25
- 26 הסנגור עימת את רן עם עדויות עדי ההגנה (מרסל אדרי, אילנה בן זקן, רחל אלבז) המוסרים
27 גרסה זהה לגרסת הנאשמים ולא לגרסת השוטרים, וזה השיב כי העדים מתייחסים למה
28 שקרה עם הנהג ואילו הוא ביצע רק את מעצרו של מי שישב לצד הנהג. עוד הוסיף כי מסר
29 גרסה ותיאר את השתלשלות האירועים בנוגע למעצר הנאשם 1.
30
- 31 לשאלת הסנגור כיצד זה מוסרים חמישה עדים אובייקטיביים גרסה שונה משלו, השיב רן כי
32 הוא אינו פסיכולוג. משעומת עם טענתו שאולי מזכירת בימ"ש שלום בצפת היא קרובת
33 משפחה של הנאשמים, והעדים הם חלק מהמשפחה, השיב כי כך מסר לו אחד השוטרים, ואף

בית משפט השלום בנצרת

27 נובמבר 2013

ת"פ 10-04-25356 מדינת ישראל נ' שמאכה
ואח'

1 הביע תמיהה מדוע לא באו למסור עדות. לטענת הסניגור ולפיה ביקשו למסור עדויות אך
2 הורחקו, ענה שהענין אינו מוכר לו.
3
4 59. רן מסר כי לא הכיר ולא היה לו כל דימוי בקשר לנאשם 2. הוא לא זכר כי היה מעורב באירוע
5 בו התבטא באופן לא ראוי כלפי אזרח צפת בלי"ג בעומר, ולבקשת הסניגור הסביר את פרטי
6 הארוע. לדבריו, לא הוגשו נגדו בעבר תלונות במח"ש.
7

יעקב גרידיש (עמ' 29)

8
9 60. באמצעות יעקב גרידיש (להלן: "יעקב") ששירת במשטרת צפת בשנת 2010 הוגשו הודעות
10 הנאשמים שנגבו באותו היום (נאשם 1- ת/10, נאשם 2- ת/11).
11 יעקב מסר כי גבה עדויות מעדות בביתה של אחת העדות ולא במשטרה מכיוון שהעדות חששו
12 לגשת לתחנה. לדבריו גבה מכל אחת מהן עדות בנפרד בחצר הבית.
13

14 61. בחקירתו הנגדית (עמ' 30) מסר יעקב כי אינו זוכר מדוע לא צילם את הנאשמים ותיעד את
15 החבלות שהציגו בפניו. למיטב זכרונו הם נשלחו לבדיקה רפואית בביה"ח. הוא לא זכר
16 שהנאשם 1 ביקש ממנו טיפול רפואי. משעומת עם העובדה שבדיון הארכת המעצר השיב שלא
17 פינה את הנאשמים לרופא השיב שמכיוון שהיו בחקירה ולמחרת יום העצמאות מסר יעקב כי
18 יתכן שכך היה כיוון שהיה יום הזכרון והחשודים נלקחו להארכת מעצר. לדבריו קיבל הנחיות
19 מקצין המשטרה ולאחר הארכת המעצר הם נלקחו לבדיקה רפואית.
20

21 62. לשאלת הסניגור השיב יעקב כי הם אכן ניסו לאתר עדים כפי שטען בהארכת המעצר ולראיה
22 הוא חקר את שלושת העדות שהביא הסניגור לאחר הארכת המעצר. עוד השיב כי לא היה יודע
23 על העדות אלמלא הסניגור כיוון שהן חששו לבוא למשטרה.
24

רסב יגאל חדד (עמ' 32)

25
26 63. רס"ב יגאל חדד (להלן: "יגאלי") משמש כעובד נוער בתחנת צפת. בעדותו אישר כי גבה את
27 הודעתו של רן (נ/5) וככתוב בעמ' 1 ש' 10 ראה את השריטות ביד ימין ואת סימן השפשוף
28 הגדול בברך שמאל.

29 באמצעות העד הוגש גם מזכר מיום 21.4.10 בצירוף תצלומי הנאשמים (ת/12) ממנו עולה כי
30 צילם את הנאשמים ביום 19.4.10, וזאת במטרה להעבירם ליחידת נחשון. בבית המשפט
31 הסביר יגאל כי יחידת נחשון אינה מקבלת עצורים ללא תמונה ולשם כך צולמו התמונות.
32

בית משפט השלום בנצרת

27 נובמבר 2013

ת"פ 10-04-25356 מדינת ישראל נ' שמאכה

ואח'

1 64. בחקירתו הנגדית (עמ' 33) מסר יגאל כי במסגרת תפקידו ובמידת הצורך הוא נוהג לצלם
2 חשודים. לדבריו מדובר בצילום פלג גוף עליון ואילו ראה חבלות היה מצלם אותן אך יתכן
3 שמישהו אחר צילם אותן.
4 לשאלת הסנגור השיב כי צילם את החשודים רק לצורך הנוהל של נחשון ואילו היו אומרים לו
5 כי יש להם חבלות היה מתעד אותן.
6

ד"ר חזנוביץ (עמ' 39)

7
8 65. ד"ר חזנוביץ הינו מתמחה באורתופדיה בבי"ח צפת החל משנת 2009. הוא אישר בחקירתו כי
9 הוא ערך וכתב את הגיליון הרפואי של רן אופיר נשוא ת/9, בו צויינה חבלה בברך שמאל,
10 שפשופים קלים בקידמת ברך שמאל ללא נפיחות וללא עדות לשבר או פריקה.
11

12 66. בחקירתו הנגדית (עמ' 39) אישר ד"ר חזנוביץ כי הוא ערך וכתב את הגיליון הרפואי של
13 הנאשם 1 (נ/10), בדבר חבלת ראש וחבלת גב, בשל תלונה על מכות, אך ללא סימני חבלה.
14 לדבריו בגדול ערך לנאשם 1 בדיקה אורתופדית. משנתבקש לאשר שלא ערך בדיקות לגבי
15 חבלות חיצוניות בגוף השיב כי הנאשם התלונן על חבלות בראש, כאבי צוואר וגב ובבדיקה כזו
16 בודקים גם גפיים כדי לבדוק אם יש פגיעה עצבית. עוד הוסיף כי אם לא נכתב שהנאשם
17 התלונן על כאבים בגפיים אז כנראה שכך היה.
18

19 67. בתגובה לתמונות 5 ו-9 מ/נ8 ולטענת הסנגור לפיה את החבלות ניתן היה לראות רק לאחר
20 שהנאשם קיצץ את שעריו, השיב ד"ר חזנוביץ כי קרוב לוודאי שלא ניתן היה לראות זאת כאשר
21 היה עם שיער אך במקום בו ישנה קרחת ניתן לראות. עוד הוסיף כי בדיקת ראש נעשית על ידי
22 כירורגים שקובעים איזה יעוץ צריך ואילו הוא לא מטפל בראש.
23 לדבריו, הוא לא בדק את הראש רק שאל אם הוא נחבל וכך כתוב. לשאלת הסנגור מסר כי
24 בדק את עמוד השדרה מהצוואר עד הישבן ואת הגפיים.
25

ראיות ההגנה

גרסת הנאשם 1

26
27
28 68. בהודעתו במשטרה מיום 19.4.10 (ת/10) מסר הנאשם 1 כי דברי השוטרים אינם אמת. לדבריו
29 הגיע עם הנאשם 2 לבית העלמין בצפת. הם הורידו את אמו של הנאשם 2 ובחורה נוספת.
30 לאחר מכן החנו את הרכב ויצאו ממנו. שוטר שהיה במקום אמר לנאשם 2 כי אינו יכול לחנות
31 במקום זה ועל כן הנאשם 1 רץ ותפס חניה אחרת עבור הרכב. הנאשם 2 שב לרכב והתחיל
32 לרדת לכיוון החניה אותה תפס הנאשם 1. לפתע הבחין הנאשם 1 כי שלושה שוטרים מתנפלים
33 על הנאשם 2 בעודו ברכב. הנאשם 1 בא על מנת לראות מה קורה ופנה לאחד השוטרים

בית משפט השלום בנצרת

27 נובמבר 2013

ת"פ 10-04-25356 מדינת ישראל נ' שמאכה
ואח'

- 1 בשאלה מדוע הוא מרביץ לנאשם 2. בתגובה התנפלו עליו 6-7 שוטרים והחלו לתקוף אותו
2 בפנים, בבטן ובידיים. הנאשם 1 אמר לקצין שהיה במקום כי הוא עוד יטפל בו בצורה חוקית.
3
- 4 לשאלת החוקר שלל הנאשם 1 כי הכה את אחד השוטרים מאחור. עוד ציין כי הוא נזקק
5 לטיפול רפואי וכי אישה שהיתה במקום רצתה לתת לו את פרטיה והשוטרים הרחיקו אותה
6 מהמקום.
7
- 8 הנאשם 1 שהינו בן 54, נשוי, אב וסב, העיד בפני כי הוא אח שכול ועל כן עולה בכל יום זיכרון
9 לבית העלמין בצפת. עוד מסר כי בית העלמין בנוי כך שיש ירידה חזקה ושיפוע לכיוון בית
10 העלמין.
11 לדבריו, באותו יום נכנסו עם רכבם עד לבית העלמין. תחילה הורידו את אשת אחיו ואשה
12 נוספת מדלתון ולאחר מכם חנו הוא והנאשם 2 בתוך הירידה ויצאו מהרכב. ניגש אליהם
13 שוטר ואמר שהם לא יכולים לחנות באותו מקום, ואז הנאשם 2 עלה לרכב ואילו הנאשם 1
14 התקדם על מנת לתפוס עברו חניה בהמשך הירידה וסימן לו להתקדם לעברו. הנאשם 2 החל
15 לרדת עם הרכב והגיע לאמצע הכביש ואז הבחין הנאשם 1 כי 3 שוטרים מתנפלים על הנאשם
16 2. הנאשם 1 מסר כי רץ בצרחות לכיוונו תוך שהוא צועק "מה אתם עושים", ובדרך התנפלו
17 עליו עוד שוטרים וביניהם קצין משטרה. הנאשם 1 מסר כי אמר לקצין כי הוא עוד יראה לו
18 בצורה חוקית איך עושים ביום כזה דבר כזה.
19
20
- 21 לשאלת הסנגור השיב הנאשם 1 כי השוטרים התנפלו עליו כמו חיות, וכן הוסיף כי לאחר
22 שנאזק ביקש מאחד השוטרים לשחרר קצת את האיזוק והשוטר אמר שאין בעיה אך לחץ את
23 האזיקים חזק יותר. שוטר אחר בשם זרגב ניסים ביקש מהשוטרים לשחרר קצת את
24 האזיקים.
25
- 26 הנאשם 1 הוסיף כי היתה במקום אישה שצרחתה ואמרה לשוטרים "עזבו מה אתם רוצים
27 מהם", ואחד השוטרים אמר לה שאם לא תשתוק גם אותה הוא יעצור. הנאשם 1 התלונן כי
28 היו מאות אנשים שראו את המקרה והשוטרים לא טרחו לגבות עדות או לקחת פרטים מאף
29 אחד מהם.
30 לדבריו, נזקק לטיפול רפואי אך נלקח במקום זאת להארכת מעצר ולאחר מכן נעצר.
31

בית משפט השלום בנצרת

27 נובמבר 2013

ת"פ 10-04-25356 מדינת ישראל נ' שמאכה

ואח'

73. עוד מסר הנאשם 1 כי באותו יום החל להטיל דם בשתן. הוא קיבל מכה בראש וביקש להגיע לרופא אך נאמר לו כי לא יספיקו וכי יש להגיע לשופט קודם לכן. לדברי הנאשם 1 הדם בשתן נבע מהמכות והבעיטות שקיבל.
- לדבריו, מאז המקרה הוא מרגיש כאילו נאנס, לא יכול להתקרב לאשתו ולא מקיים עימה יחסים אינטימיים. הוא הביע פליאה איך שוטר שאמור להגן עליו הוא מי שקיבל ממנו מכות ועוד ביום הזיכרון.
- גיליון תמונות (8/נ) שהוגש מכיל לדברי הנאשם 1 תמונות שצילם בנו ביום שהנאשם 1 השתחרר ובהן נראים, לכאורה, סימני מכות שקיבל, אך כמו לגבי השוטרים, גם כאן התקשיתי לקבוע מה טיב הסימנים הנראים בתמונה, ועד כמה מדובר בסימנים טריים שמקורם אכן באירוע נשוא כתב האישום.
- הנאשם 1 הוסיף כי מאז האירוע ילדיו בסדר אך הם סובלים בגלל מצבו עם אשתו וכי הוא בהליך גירושין.
74. במסגרת עדותו של הנאשם 1 הוגשו מספר מסמכים רפואיים: מזכר ביקור בית וממצאי בדיקת אולטרסאונד (9/נ) המעידים כי הנאשם 1 התלונן על שתן דמי. גיליון חדר המיון מיום 19.4.10 (10/נ) ממנו עולה כי הנאשם 1 התלונן על כאבי ראש, טשטוש בעין שמאל וכאבים בגב התחתון, והפנייה להתייעצות מומחה מיום 28.9.10 (11/נ) על פיה מזה מספר חודשים הנאשם 1 אינו רגוע הוא לא ישן, לא אוכל מפחד מכל דבר ואין לו חשק לחיים ועל כן הופנה למרפאה לבריאות הנפש.
- עוד הוגש תו חנייה של משרד הביטחון עליו כתוב "טקס יום הזיכרון הכללי" (12/נ).
75. בחקירתו הנגדית (עמ' 43) מסר הנאשם 1 שאשתו אינה קלדנית בבימ"ש בצפת. התובעת עימתה את הנאשם 1 עם העובדה כי טענותיו לגבי חבלות, סימני האזיקים ודם בשתן לא נמסרו בבית החולים כפי שעולה מהגיליון הרפואי (10/נ), לא נאמרו לשוטר וגם לא הופיעו בחקירתו במח"ש. בתגובה מסר הנאשם 1 כי אמר והראה הכל וכי הרופא רצה לאשפזו אך הוא לא הסכים. עוד אמר כי השוטרים היו מעורבים והוא חושש שיש להם יד בכל. לגבי מח"ש מסר כי אינו זוכר אם סיפר על האזיקים וכי יתכן שהחמיץ זאת. כשנשאל איך יתכן ששכח אירוע דרמטי כל כך ונשאל אולי זה לא קרה הפנה הנאשם 1 את התובעת לתמונות שהוגשו.

בית משפט השלום בנצרת

27 נובמבר 2013

ת"פ 10-04-25356 מדינת ישראל נ' שמאכה

ואח'

- 1 לשאלת התובעת מסר הנאשם 1 כי כשהגיעו לבית העלמין ירדו הוא והנאשם 2 יחד מהרכב.
2 משעומת עם כך שהנאשם 2 טוען כי נשאר חגור ברכב השיב כי בתחילה ירדו ואז ביקש השוטר
3 להזיז את הרכב. עוד השיב הנאשם 1 כי כאשר הנאשם 2 הותקף על ידי השוטרים הוא באמת
4 לא יצא מהרכב כפי שולה מהודעותיו של הנאשם 2 עימם עומת.
5
- 6 הנאשם 1 השיב כי מדובר ברכב טיוטה טנדר שהינו פתוח מאחור. לדבריו לא שמע את חילופי
7 הדברים בין הנאשם 2 לשוטרים כיוון שהיה רחוק משם 25 מ'. וכי הגיע בריצה לכיוון הרכב
8 ובצעקות ואינו יודע מה היה לפני שהגיע. הנאשם 1 הכחיש כי ניסה להזיז את השוטרים
9 מהנאשם 2 וכי נאבק עם קצין משטרה. לדבריו השוטרים התנפלו עליו בצורה פרועה, הפילו
10 אותו לרצפה, גלגלו אותו ונתנו לו מכות.
11
- 12 ביחס לטענה כי התעודה הרפואית אינה משקפת את המכות שהוא טוען שקיבל השיב הנאשם
13 1 כי הוא חושד שגם בתעודה הרפואית היתה לשוטרים יד.
14
- 15 ביחס לטענת התובעת כי בתמונה שצולמה לפני שהועבר ליחידת נחשון (ת/12) הוא נראה רגוע
16 וללא חבלות השיב כי הוא רתח בתוכו. כן טען כי הראה לשופט בדיון המעצר את הידיים שלו
17 על אף שזה לא נרשם בפרוטוקול.
18
- 19 גרסת הנאשם 2 (עמ' 45)
- 20 בהודעתו במשטרה מיום 19.4.10 (ת/11) מסר הנאשם 2 כי הגיע ברכבו לבית העלמין כיוון
21 שהוא שייך למשפחה שכולה. עימו ברכב היו אמו והנאשם 1. לדבריו הוריד את אמו וביקש
22 להחנות את הרכב. סמוך למקום היה שוטר שפנה לנאשם 2 ואמר "תעוף מפה". הוא פתח את
23 דלת הרכב והחל להכות את הנאשם 2. לדבריו, הנאשם 1 באותה עת היה מספר מטרים
24 קדימה. לשאלת החוקר השיב כי כשהשוטרים החלו להכות אותו הנאשם 1 בא לדבר עם
25 השוטרים וניסה להפריד והם קפצו גם עליו והחלו להכותו.
26
- 27 הנאשם 2 השיב כי לא סרב לעזוב את המקום, לא התבטא בגסות כלפי השוטר וגם לא תקף
28 שוטרים. לדבריו היו אנשים שאינו מכיר שראו את כל האירוע. הנאשם 2 מסר כי כואב לו
29 הראש כתוצאה מהתקיפה וביקש להילקח לבית החולים.
30
- 31 הנאשם 2 הינו בן 39, נשוי ואב. הוא קבלן גדר במשרד הביטחון והוא בן אחיו של הנאשם 1.
32 לדבריו ביום האירוע עבר את כל המחסומים ונכנס לחניה, לאחר שהוריד את אמו ואשה
33 נוספת. ניגש אליו שוטר ואמר שאינו יכול לחנות באותו מקום וביקש כי יחנה למטה במקום

בית משפט השלום בנצרת

27 נובמבר 2013

ת"פ 10-04-25356 מדינת ישראל נ' שמאכה
ואח'

- 1 השמור למשפחות השכולות. לדבריו, הניע את הרכב והנאשם 1 התרחק ממנו ושמר לו חניה כ
2 20-25 מ' למטה. במהלך הירידה עצר אותו שוטר ואמר לו שהוא לא יורד למטה ושיעוף מפה.
3 הנאשם 2 שאל למה והסביר כי הוא ממשפחה שכולה ויש לו אישור אך השוטר לא התייחס
4 והמשיך בעיסוקיו. הנאשם 2 הקשיב לשוטר ורצה לחזור לאחור אך לא יכול כי היו המוני
5 אנשים. לאחר כמה דקות ניגש אליו שוב השוטר הכניס את ידיו דרך החלון הפתוח לתוך פניו
6 של הנאשם 2 ונתן לו סטירות ואגרופים תוך שהוא צועק "אני ביקשתי ממך לעוף מפה".
7 בהמשך לכך הגיעו שוטרים נוספים פתחו את הדלת והוציאו את הנאשם 2 מהרכב. הנאשם 2
8 מוסר כי לא התנגד וכי שמו לו אזיקים השכיבו אותו על הרצפה ובעטו בפניו ובצלעותיו.
9 הנאשם 1 קלט מרחוק את המתרחש רץ לכיוון וצעק לשוטרים "מה אתם עושים" ובתגובה
10 קפצו גם עליו שוטרים והכוהו.
11
12 83. הנאשם 2 מסר כי בעקבות האירוע היו לו מכות ברגליים ובצלעות, נשימתו היתה כבדה והוא
13 התקשה לנשום. לדבריו אשתו צילמה אותו וכן גם כיום הוא אינו חש בטוב.
14 בתמונות שהוגשו (נ/13) נראה הנאשם 2 עם שפשופים ברגליו שלדבריו נגרמו מכך שהשכיבו
15 אותו על הרצפה וגררו אותו.
16 מהמסמך הרפואי שהוגש (נ/14) עולה כי הנאשם 2 התלונן על כאבים בצלעות וקושי בנשימה,
17 נבדק אך מעבר לרגישות במישוש לא דווחו ממצאים והצלעות לא נשברו.
18
19 84. בחקירתו הנגדית (עמ' 48) מסר הנאשם 2 כי על אף שבהודעתו מסר שהשוטר פתח את הדלת
20 ונתן לו אגרופים הרי שהמאבק בינו לבין השוטר החל בויכוח מילולי עם הידיים דרך החלון
21 ובמהלכו פתח השוטר את הדלת והתחיל להרביץ לו.
22 עוד מסר כי תחילה ירד מהרכב בחניה הראשונה אך כשהשוטר ביקש ממנו חזר לרכב הניע
23 אותו והחל נוסע למטה. כשפגש בשוטר השני לא ירד מהרכב. לדבריו, לא חנה באמצע הכביש.
24 היו עוד רכבים אך הוא לא ידע כי מדובר ברכבי משטרה. משנאמר לו כי זו חניה ממשלתית
25 הזיז את הרכב. התובעת עימתה אותו עם העובדה כי נעמד באמצע הכביש, שגם כך אינו גדול
26 ואין בו תנועת רכב והנאשם 2 השיב כי כולם עוברים משם.
27 הוא שב ואמר כי ביקש לציית לשוטר ולחזור אחורה אך מכיוון שהיו הרבה אנשים ומדובר
28 בירידה לא יכול היה לצאת לדבריו הוא אפילו לא משך את מעצור היד.
29
30 85. בהמשך עומת הנאשם 2 עם הודעתו במח"ש (ת/13) שם אמר כי משך את מעצור היד. התובעת
31 טענה בפניו כי מעצור היד היה משוך, שאם לא כן, הרי שבעת שליפתו מהרכב לא היה מספיק
32 למשוך אותו והרכב היה מתדרדר. עוד טענה כי עובדה זו עולה בקנה אחד עם גרסת השוטרים
33 לפיה הוא עצר וסרב לצאת מהרכב. הנאשם 2 התחמק ולא ענה מפורשות לשאלה זו.

בית משפט השלום בנצרת

27 נובמבר 2013

ת"פ 10-04-25356 מדינת ישראל נ' שמאכה

ואח'

1 משעומת הנאשם 2 עם גיליון חדר המיון (ת/ 14) המפרט רגישות ושפשוף בלבד נשאל כיצד
2 הדבר מתיישב עם תיאור המכות שקיבל, השיב כי השוטרים ידועים במכות יבשות שאינן
3 נראות וכן כי היו לו מלא סימנים מכות פנימיות וצפופים בריאות.
4 עוד השיב הנאשם ביחס לת/12 שהוצג לו כי מדובר בתמונה חשוכה בשחור-לבן ועל כן לא
5 נראות החבלות.
6

מרסל אדרי (עמ' 53)

7
8 87. מרסל אדרי מתגוררת בצפת ואינה מכירה את הנאשמים או מקורבת אליהם משפחתית.
9 לדבריה, הגיעה ביום 19.4.10 בהסעה של משרד הביטחון לבית העלמין בצפת כיוון שהיא בת
10 למשפחה שכולה. היא הגיעה בהסעה יחד עם אחותה רחל אלבו, ושתי אחייניות שלה - אילנה
11 בן זקן ומורדית סויסה.
12

13 88. לדבריה, היתה במיניבוס וראתה לפנייהם רכב טרנזיט לבן. היא לא ראתה את נהג הרכב אך
14 ראתה שוטר מכניס את ידיו דרך החלון ונותן לנהג אגרון. לדבריה, היתה בהלה באוטובוס
15 וחשש שמדובר במחבל. בהמשך הגיע הנאשם 1 ונראה מבוהל. הם לא שמעו כי הרכב היה
16 סגור אך ראו שבאו שני שוטרים תפסו אותו, ובכוח הפילו אותו לרצפה ובעטו בו. לאחר מכן
17 הגיעו שלושה שוטרים נוספים וגם הם נתנו לו מכות. מרסל מסרה כי לא הבינו מה קרה ולא
18 האמינו שזה קורה ביום הזיכרון.
19

20 89. לטענת מרסל המרחק בין המיניבוס לרכב הנאשמים היה כ- 5 מטרים, ולדבריה הנאשם 1 לא
21 הספיק לעשות דבר כיוון שהוא רק הגיע באופן היסטרי לראות מה קרה לנאשם 2 ומיד תפסו
22 אותו השוטרים.
23

24 90. בחקירתה הנגדית (עמ' 54) מסרה מרסל כי הודעתה נגבתה בביתה כיוון שחששה לגשת
25 למשטרה. מדבריה עלה כי בעת ביקור השוטר היו בבית גם אחותה רחל אלבו וגם אחייניתה
26 אילנה בן זקן. עוד השיבה כי הגיעה לבית המשפט ביחד עם הנאשם 2 שלקח אותה ובדרך
27 דיברו על מה שהיה באותו היום.
28

29 91. מרסל מסרה כי ישבה באמצע המיניבוס בספסל השני מצד ימין אך בגלל מה שקרה כולם קמו
30 ונעמדו ליד הנהג. כן מסרה כי הכביש המוביל לבית העלמין הינו בירידה, כביש רחב שהרבה
31 מכוניות יכולות לעבור בו. לדבריה, הטרנזיט עמד מצד ימין בחנייה במישור והנאשם 1 הגיע
32 מכיוון החניות.
33

בית משפט השלום בנצרת

27 נובמבר 2013

ת"פ 10-04-25356 מדינת ישראל נ' שמאכה

ואח'

1 92. משעומתה מרסל עם הטענה כי בתצהיר שנתנה לעורך הדין לא מסרה כי הנאשם הוכה דרך
2 החלון השיבה כי כך היה וכי רק בהמשך נפתחה הדלת, וכן מסרה כי אמרה זאת לשוטר שהיה
3 בביתה. מרסל עמדה על כך שיכלה לראות הכל מהמקום בו עמדה.

4

5 שמעון שמאכה (עמ' 40)

6 93. שמעון שמאכה, בנו של הנאשם 1 מסר כי 8/8 הינן תמונות שצילם ביום בו אביו השתחרר
7 מהמעצר בכלא צלמון. לדבריו, היו לו חבלות בראש ובידיים וכדי לראות את החבלות שבראש
8 הנאשם הסתפר קודם לצילומים. למיטב זכרונו זה היה ביום 22.4.10.

9

10 רחל אלבו (עמ' 41)

11 94. בהודעתה מיום 21.4.10 (נ/15) מסרה כי הגיעה לבית העלמין במיניבוס של משרד הביטחון
12 וכשעצרו סמוך לבית העלמין הבחינה בשוטר הניגש לרכב שעצר לפני המיניבוס ומשוחח עם
13 הנהג מהחלון. רחל לא שמעה את תוכן השיחה אך לפתע ראתה שהשוטר מכניס את ידו דרך
14 החלון ומכה את הנהג. לאחר מכן הגיעו עוד שלושה שוטרים ויחד פתחו את דלת הנהג ומשכו
15 אותו בכוח. הם שמו לו אזיקים כשהוא שכוב על הרצפה והחלו לבעוט בו. בהמשך לכך
16 הבחינה באדם נוסף לבוש חולצה לבנה מגיע למקום ועושה תנועות בידי שנדמו לה כאילו הוא
17 שואל מה קרה והשוטרים בתגובה אזקו גם אותו ובעטו בו בעודו כבול על הרצפה.

18

19 95. בתצהיר מיום 21.4.10 (ת/15) מסרה כי הגיעה לטקס יום הזיכרון כיוון שהיא אחות שכולה.
20 לדבריה, ראתה רכב עוצר ושוטר ניגש אליו ומדבר איתו. היא לא שמעה מה נאמר ולפתע
21 ראתה כי השוטר מכה את הנהג דרך החלון. לאחר מכן הגיעו 2-3 שוטרים נוספים פתחו את
22 דלת הרכב וגררו את הנהג על הרצפה, שמו לו אזיקים והחלו להכות אותו בגוף ובפנים.
23 לדבריה לא ראתה שהנהג הרים יד על השוטרים וכן שמעה אותו לאחר מכן אומר שאינו
24 מרגיש טוב.

25 בבית המשפט הוסיפה רחל כי אינה מכירה את הנאשמים וכי היא גרה ברעננה. לדבריה ראתה
26 אותם לראשונה ביום הזכרון.

27

28 96. עוד מסרה כי הגיעה ברכב של משרד הביטחון, לא היה איך לעבור ואז ראתה רכב לבן בציד
29 ימין ושוטר שמציף מהחלון דיבר איתו והתחיל לתת אגרופים מהחלון. לאחר מכן הוא פתח
30 את הדלת וגרר את הנהג לרצפה והתחיל לתת לו בעיטות ואגרופים. לדבריה, בתחילה חשבה
31 כי מדובר במחבל אך אז נאמר לה שזה לא מחבל וכאב לה מאוד. בהמשך הגיע שוטר נוסף
32 ומבלי ששאל דבר החל לתת גם הוא בעיטות בבטן ואגרופים.

33

בית משפט השלום בנצרת

27 נובמבר 2013

ת"פ 10-04-25356 מדינת ישראל נ' שמאכה
ואח'

- 1 97. בחקירתה הנגדית (עמ' 42) מסרה כי הן את התצהיר והן את העדות נתנה בבית אחותה בצפת.
2
- 3 98. היא הצביעה בבית המשפט על הנאשם 2 כמי שנהג ברכב ואמרה כי אינה יודעת מה גרם
4 לשוטר לפנות אליו.
5
- 6 99. משנשאלה מדוע לא ציינה הן בבית המשפט והן בתצהיר את הנאשם 1 השיבה רחל כי מישהו
7 היה בחולצה לבנה.
8
- 9 100. משנשאלה אם נפל שוטר על הרצפה השיבה כי לא היה שוטר על הרצפה בשום שלב.
10
- 11 משה פרוי (עמ' 43)
- 12 101. משה הינו נהג רכב ההסעות המתגורר בראשון לציון. לדבריו, ביום המקרה הגיע לבית העלמין
13 ועצר לפני הכניסה והנוסעים החלו לרדת. בזמן שהאנשים יורדים ניגש אליו שוטר וביקש כי
14 לא יחנה במקום ומשה הסביר כי הוא רק מוריד את הנוסעים ואז זז.
15
- 16 102. לאחר שהנוסעים ירדו, כמה נשים מבוגרות הפנו את תשומת ליבו למה שקורה בחוץ. הוא
17 הסתכל וראה שוטר, אולי קצין, עומד ליד החלון ולאחר שדיבר עם הנאשם 1 דרך החלון
18 פתאום הקצין פתח את דלת הרכב ומשך את הנאשם 1 החוצה. לדבריו לא יכול לשמוע מה
19 נאמר אך הקצין הפיל אותו על הרצפה ולאחר כמה דקות הגיעו שני שוטרים והתחילו לדרוך
20 עליו עם הרגליים. הוא והאנשים שסביבו נדהמו ואמרו כי יהיו מוכנים להעיד אם יתבקשו.
21 בהמשך התבקש על ידי שוטרים לפנות את המקום.
22 לשאלת הסנגור השיב משה כי הבחור שהיה ברכב אינו באולם אך היה שם קודם והוא הבחור
23 הצעיר.
24
- 25 103. בחקירתו הנגדית (עמ' 44) מסר משה כי הגיע לבית המשפט באותו רכב ועם אותם נוסעים
26 שנסעו עמו אז אך הם לא דיברו בדרך. עוד מסר כי לא ראה את המקרה עד שאנשים הפנו את
27 תשומת ליבו ומשנשאל למה הפנו את תשומת ליבו אם ראה שוטר מדבר עם נהג השיב כי כל
28 הסיפור היה מספר דקות ובהמשכים.
29
- 30 104. משה עומת עם כך שבתצהיר מסר שהנהג נגרר דרך החלון והשיב כי בתחילה ראה את הקצין
31 מושך ביד הנהג מהחלון ומשזה לא הסתדר פתח את הדלת.
32 משה מסר כי רק אדם אחד היה על הרצפה וקיבל מכות וכי לא היה שוטר שנפל על הרצפה.
33

בית משפט השלום בנצרת

27 נובמבר 2013

ת"פ 10-04-25356 מדינת ישראל נ' שמאכה

ואח'

פאני שחורי (עמ' 47)

105. פאני, אשתו של הנאשם 2 מסרה כי צילמה את התמונות נשוא נ/13 בטלפון הנייד שלה ביום 22.4.10 אז שוחרר הנאשם 2.

106. בחקירתה הנגדית (עמ' 47) מסרה כי אינה יודעת מדוע לא מופיעים תאריך ושעה על התמונות והסבירה כי העבירה דרך הטלפון למחשב של חנות צילום בצפת.

אילנה בן זקן (עמ' 50)

107. בהודעתה מיום 21.4.10 (נ/16) מסרה כי הגיעה עם משפחתה במיניבוס לטקס יום הזיכרון בבית העלמין כיוון שהיא שייכת למשפחה שכולה. לדבריה, הם נסעו אחרי רכב מסחרי לבן וראו שוטר מכוון את התנועה לחניה מצד ימין. לאחר מכן ראתה שלושה שוטרים מדברים עם נהג הרכב הלבן ואחרי כמה דקות ראתה שאחד השוטרים ניגש לרכב הלבן ונותן אגרופים לכיוון הנהג. שני שוטרים נוספים שהגיעו פתחו את הדלת ומשכו את הנהג החוצה. הנהג התנגד והשוטרים זרקו אותו על הרצפה, אזקו אותו בידיו והמשיכו לתת לו מכות. עוד הוסיפה כי לאחר מכן הגיע אדם מבוגר יותר שלבש חולצה לבנה והתקרב לשוטרים תוך שהוא צועק מה קרה ונראה בהיסטריה. לדבריה, הוא לא נגע בשוטרים אך אלו תפסו גם אותו נתנו לו בוקסים אזקו אותו משכו אותו ושמו אותו בצד על ספסל.

108. בבית המשפט העידה כי אין לה כל קשר לנאשמים וכי ראתה אותם לראשונה בבית העלמין ביום הזיכרון כשבאה לאזכרה של אחי אמה שנפל במלחמת יום הכיפורים.

109. בחקירתה הנגדית (עמ' 51) נשאלה למה התכוונה כשמסרה שהנאשמים התנגדו למעצר והשיבה כי הם לא התנגדו אלא שלא הבינו מה קרה הואחד ניסה לעזור לחבר שלו. לדבריה לא שמעה מה דיברו ביניהם הנהג והשוטר. בעת האירוע ישבה במיניבוס במושב שמאחורי המושב שליד הנהג והמיניבוס היה כ- 3 מ' מאחורי הרכב הלבן של הנאשמים. עוד השיבה כי לא ראתה שוטר שנפל על הרצפה.

מורדית ברדה (עמ' 51)

110. מהודעת העדה במח"ש מיום 7.6.10 (נ/17) עולה כי היתה עם משפחתה בהסעה של משרד הביטחון לבית העלמין. לפני שירדה מההסעה הבחינה ברכב עומד בצד ושוטר מדבר עם הנהג כשלפתע השוטר הכניס את הראש והידיים שלו לתוך החלון ותפס את הנהג בצווארו, בחולצה בחזה ונותן לו נגיחה. השוטר אמר לנהג לצאת מהאוטו והוא יצא ואז השוטר נתן לו מכות,

בית משפט השלום בנצרת

27 נובמבר 2013

ת"פ 10-04-25356 מדינת ישראל נ' שמאכה

ואח'

- 1 השכיב אותו על הרצפה עם בעיטות והנהג שם את ידיו על ראשו שלא יפגע. אז הגיע אדם נוסף
2 וניסה לתפוס את השוטר שלא ירביץ לחבר שלו וגם הוא קיבל מכות. מורדית ראתה 5-6
3 שוטרים רצים ומתחילים לתת עוד מכות מבלי לדעת במה מדובר. תפסו את החבר ולקחו
4 אותו הצידה ולנהג המשיכו להרביץ ושמם עליו אזיקים כשהוא שכוב על הכביש. מורדית
5 דיווחה כי ניגשה לשוטר והביעה תרעומת על מה שראתה והשוטר צעק עליה ואמר לה לא
6 להתערב.
7
8 111. לדבריה אין לה כל קשר לנאשמים והיא ראתה אותם לראשונה ביום האירוע. אביה קבור
9 בבית העלמין והיא הגיעה ליום הזכרון.
10
11 112. בחקירתה הנגדית (עמ' 52) מסרה כי ישבה במיניבוס בכסא שליד הנהג בעת שראתה את
12 האירוע.
13 מורדית עמדה על כך כי ראתה שהשוטר מכניס את ראשו לחלון הנהג תופס בחולצת הנהג
14 ונותן לו נגיחה בראש. עוד אמרה כי שמעה שהשוטר אמר לנהג לצאת החוצה והיא שמעה זאת
15 כיוון שבינתים נהג האוטובוס פתח את החלון.
16
17 113. מורדית הסבירה כי בהודעתה (נ/17) עמ' 2 ש' 21 התכוונה לומר שהשוטר לא לקח את הנעל
18 בידו אלא דרך על הנאשם עם רגלו. משעומתה עם כך שאיש לא תיאר סיטואציה בה שוטר
19 מצמיד רגל ללחי של הנאשם הסבירה כי לא מסובר היה במעיקה אלא בבעיטות.
20
21 **סיכומי הצדדים**
22 114. התובעת מבקשת להרשיע את הנאשמים ומפנה לעדויות השוטרים שמסרו לטענתה עדויות
23 עקביות הגיוניות ומבלי להגזים וכן אלו נתמכות בתיעוד רפואי ובתמונות. לטענתה עדויות
24 הנאשמים מכילות סתירות בגרסאותיהם ובינם לבין עצמם וכן סותרות הן את התיעוד
25 הרפואי שהוגש ואת תמונותיהם שצולמו במשטרה. גם ביחס לעדי ההגנה טוענת היא כי אלו
26 סתרו את גרסאות הנאשמים ולא היו עקביות באשר לתיעוד הרפואי שהוגש טוענת התובעת
27 כי זה מעיד על תלונות בלבד ולא על חבלות של ממש.
28
29 115. הסנגור טוען כי פרשת התביעה לא הניבה ראיות כנגד הנאשמים ואף ביססה וחיזקה את
30 גרסת ההגנה לפיה השוטרים הם שהכו את הנאשמים ללא כל סיבה. לדבריו בין גרסאות
31 השוטרים דרור ורן התגלעו סתירות וכן בינם לבין עצמם. עוד טען כי פעולות ועמדות להן טענו
32 דרור ורן לא תועדו כנדרש במזכרים בתיק החקירה. הסנגור הפנה לעדויות עדי ההגנה
33 האובייקטיביים והלא קשורים שהגיעו מכל קצות הארץ וחיזקו את עדויות הנאשמים שהיו

בית משפט השלום בנצרת

27 נובמבר 2013

ת"פ 10-04-25356 מדינת ישראל נ' שמאכה

ואח'

1 אף הן קוהרנטיות ואמינות. רן ודרור נותרו ללא הסבר ביחס לעדויות עדי ההגנה ועל כן
2 מבקש הסנגור לאמץ את גרסת הנאשמים ולזכותם מהמיוחס להם.

3

4

דין

5 116. כפי שצינתי בראשית הכרעת הדין, עניין לנו בשני גופי עדויות – מטעם התביעה ומטעם
6 ההגנה – העומדות בסתירה חזיתית זו לזו, ועל פי הן תוכרע שאלת אשמת הנאשמים בתיק
7 זה.

8

9 117. אומר מיד כי מצאתי הן בעדויות השוטרים שהשתתפו בארוע והן בעדויות הנאשמים ועדיהם
10 סתירות לא מעטות בנושאים שונים, כפי שעלו בחקירות הנגדיות וכמפורט לעיל.
11 על פי התרשמותי מדובר בארוע מינורי שהתפתח והתגלגל לכלל ארוע אלים וחמור שלא
12 לצורך, וללא הצדקה. מוכנה אני לקבל את טענת השוטרים כי הנאשם 2 לא מיהר לציית
13 להוראותיהם ואולי אף התבטא כלפיהם בחוסר נימוס ובבוטות, וכי כתוצאה מכך נוצר דין
14 ודברים בינם לבינו. על אף שגירסת הנאשמים הגיונית בעיניי זה, הנחתי היא כי השוטרים לא
15 היו נטפלים דווקא אליו אילו נהג בצייתנות ובנימוס, כפי שלא נטפלו לאחרים מבאי בית
16 העלמין באותו יום.

17

18 118. עם זאת, התמונה העולה מן הראיות שהובאו בפני היא כי השוטרים שהיו נתונים ללא ספק
19 בלחץ רב נוכח משימתם המורכבת ביום הארוע, הגיבו בתוקפנות רבה תחת שינסו לפתור את
20 הבעיה בדרכי נועם, ועשו שימוש באלימות כלפי הנאשם 2 ולאחר מכן כלפי הנאשם 1 שנחלץ
21 לעזרתו, וזאת שלא לצורך.

22

23 119. אינני מקבלת את גירסת השוטרים ולפיה הנאשמים תקפו מיזמתם את השוטרים תוך כדי
24 התגרות בהם, ומעדיפה אני את גירסתם של הנאשמים הנתמכת בגירסות עדי ההגנה, ולפיה
25 השוטרים הם שתקפו את הנאשם 2 בעודו ישוב ברכבו, הוציאוהו בכוח מן הרכב, השכיבוהו
26 על הארץ והמשיכו לתקוף אותו במכות ובעיטות.

27

28 120. כפי שצויין לעיל, עדי ההגנה הם עדים ניטרליים לחלוטין, שאין בינם לבין הנאשמים כל
29 היכרות קודמת, ואשר נקלעו לאירוע במקרה עם הגעתם לבית העלמין על מנת להשתתף
30 בטקס יום הזיכרון. אין מדובר בעבריינים בעלי חשבון פתוח עם המשטרה, ולא נטען בוודאי
31 לא הוכח כי היה להם ענין כלשהו לסייע בידי הנאשמים או להעליל עלילות על השוטרים.
32 התרשמתי כי כל עדי ההגנה מסרו באופן אמין את שראו עיניהם ואף סיפרו על הזעזוע שאחז
33 אותם למראה התקיפה האמורה, עד אשר סברו בשלב מסויים כי מדובר במחבלים.

בית משפט השלום בנצרת

27 נובמבר 2013

ת"פ 10-04-25356 מדינת ישראל נ' שמאכה
ואח'

- 1
2 121. אכן, גם בדבריהם נתגלו סתירות מסויימות (למשל, בשאלה אם השוטר תקף באגרוף את
3 הנאשם 2 בעודו ישוב ברכב או נגח בראשו), אך בארוע כה קצר וסוער, אין זה נדיר כי עדים
4 יתרשמו ויזכרו פרטים שונים זה מזה, כל עוד הגירסאות בכללותן מתיישבות זו עם זו.
5 כל העדים העידו על תקיפת הנהג בידי השוטר בעודו ברכב, על גרירתו אל מחוץ לרכב, הפלתו
6 לרצפה ותקיפתו במכות ובבעיטות. לא מצאתי כל טעם לפקפק בעדויות אלו.
7
8 122. על פי התרשמותי הגירסאות שמסרו השוטרים נועדו להטיל את האשם להתרחשויות על
9 הנאשמים, ולחלץ עצמם מן הטענה בדבר אלימות מופרזת ובלתי מוצדקת שנקטו כלפי
10 הנאשמים. משכך, אינני מקבלת גם את גירסתם בדבר תקיפתם על ידי הנאשמים, וככל
11 שנגרמו למי מהם חבלות מינוריות, אין הן ככל הנראה אלא תוצאות של המאבק שניהלו עם
12 הנאשמים.
13
14 לאור כל האמור לעיל, ומשהעדפתי את עדויות ההגנה על עדויות התביעה, אני מזכה את הנאשמים
15 מן העבירות שיוחסו להם בכתב האישום.
16
17
18 ניתנה והודעה היום כ"ד בכסלו התשע"ד, 27/11/2013 במעמד הנוכחים.

לילי יונג-גפר, שופטת
סגנית הנשיא

19

20

הוקלד על ידי חגית סעדון